

TAKÁCS ZSUZSA

Az első parancsszóra

*Fázunk és éhezünk,
átlóve oldalunk.*

Legyen még alkalom,
ha másképp nem, utolsó napomon,
hogy érezzem az egykori örömet,
a fölemelt fej, a nyílt tekintet,
az egyenes beszéd mámorát,
az érvek megismerésének szomjúságát.

Legyen bár utolsó napomon,
hogy elhiggyem sebeink gyógyulását –
mielőtt bátyánk vagy hógunk az első
parancsszóra visszakullogna a konyha
biztonságos szögletébe. Fázom és éhezem,
Mesterem, igen. Átlóve oldalam.